

TOLLER BLADET

Nr. 4 - 2017

- **Felix - Danmarks mester i spor**
- **Tollere på job**
- **Ud i det blå**

Skræddersyet ernæring

Hvorfor?

Viden og respekt, en filosofi som gør hele forskellen. Hundens og kattens trivsel er udgangspunktet for enhver ernæringsmæssig nyskabelse hos Royal Canin. Med serien af raceprodukter fremhæver Royal Canin den enkelte races særligt følsomme områder og ikke bare racens størrelse.

Oplev forskellen i Royal Canin's raceprodukter

ROYAL CANIN

VIDEN OG RESPEKT

www.royalcanin.dk

Pin-Up Tolleren

Little Red Charming Lady Madonna (kaldenavn Alba)
Alder: 1 år 4 måneder
Ejer: Michael Larsen
Fotograf: Anna Anora Larsen

TOLLERBLADET

NR. 4/2017 · 18. årgang
ISSN 1601-5266

Tollerbladet udgives af

Dansk Nova Scotia Duck Tolling Retriever
Klub - specialklub under DKK

Ansv. red.

Kim Lybech
Redaktion: Ea Holmquist Jakobsen
E-mail: blad@tollerklubben.dk

Produktion

Aalborg Produktionsskole
Grafisk & Foto

Billedbehandling

Grafisk & Foto, Aalborg Produktionsskole

Deadline næste blad

20. november 2017

Næste blad

Ca. 10. januar 2017

Forsidebillede

Felix og Nina Orvokki Helander-Isaksen
Fotograf Jan Isaksen

Materialer

Materialer til bladet sendes til:
blad@tollerklubben.dk

Ikke-digitale materialer returneres ikke.

Billedmateriale til bladet leveres i bedst mulige originalformat.

Billeder skal sendes som separate filer.

Bankkonto

Reg.nr.: 7046
Kontonr.: 0128849
IBAN-number: DK3670460000128849
BIC-address (SWIFT-address): SYBKDK22

Oplag: 400

Tryk: Vestergaards A/S

Leder

Kære Toller-ejer

Jeg håber du har haft en fantastisk sommer!

Jeg ved godt, at den har været lidt mere våd, end vi gerne ville have. Ja ok! Vi druknede i vand. Men så har vi da haft det at snakke om, når vi har mødt nye mennesker. Selv om hundefolk ikke plejer at have problemer med at finde noget at snakke om. Vi har jo hundene, som vores samtale meget nemt bliver drejet ind på.

Når nu vi er ved samtale, så er det jo vigtigt, at man fører den i en ordentlig tone. Nogle gange møder man folk, der har en helt anden holdning end en selv, i disse situationer er det vigtigt at huske på, at det er tilladt at bede folk om at lade et emne ligge, frem for at lade noget negativt komme videre. For er der noget, vi er gode til i hundeverdenen, er det at snakke, både når det er positivt og negativt.

Klubben drives af frivillige kræfter, og det er den altid blevet gjort. Det er vigtigt, at vi husker på de frivillige kræfter, og sørger for at vi passer på dem. Hvornår har Du sidst husket at sige Tak til dem der laver arbejdet? Jeg ved at jeg ofte glemmer det, men på nogle punkter er jeg så heldig at have klub kammerater, der gør det for mig. Men det ændrer ikke på, at det er vigtigt at takke alle, der gør et frivilligt stykke arbejde, ikke mindst dem der vælger at gøre det indenfor områder, der normalt ikke har deres interesse. Hvis vi kigger tilbage på Tollerdays, så var der mange, der var ude og hjælpe, og jeg synes jo, det er fantastisk at kunne se, at folk hjalp på kryds og tværs af "sports"grenene.

MEN tilbage til den fantastiske våde sommer og snakken om hunde. Jeg har haft den mest fantastiske sommer! Jeg har haft æren af at lave mit første kuld hvalpe, hvilket har været en utrolig stor oplevelse for mig. Ligeledes har det været en oplevelse, der har vist mig, hvor vigtigt det er, at vi som opdrættere, både erfarne og nye, snakker sammen. Jeg ville aldrig kunne have lavet mit kuld hvalpe, hvis ikke jeg havde haft både nye og erfarne opdrættere at snakke med, både indenfor vores egen race og andre racer.

Men jeg har også oplevet det pres, der er på vores opdrættere, ikke kun for at lave gode hvalpe, men også fra køberne, for de købere, du måske ender med at takke nej til, risikerer at skulle vente op til 1 år, inden de kan få en hvalp. Ikke fordi der ikke bliver opdrættet hvalpe, men fordi de ikke bliver reklameret med. Så jeg kan absolut kun opfordre til, at man fortæller klubben og DKK at man har planer om et kuld. Ja, det giver en masse henvendelser, og man skal til at sortere noget mere i folk, men det kunne jo ske, at der var en ny hvalpekøber mellem de mennesker, der tog kontakt, som man ikke havde fået kontakt med ellers.

Derudover tænker jeg, at det er vores opgave som opdrættere grundigt at informere dem, der er interesseret i hvalpene. Dette skal forstås på den måde, at det ikke hjælper, at vi kun fortæller alt det positive om vores race og hunde. Vi er også nødt til at fortælle om de udfordringer, vores race kan give.

Jeg oplevede mange hvalpekøbere, der slet ikke havde sat sig ind i, hvad Tollereren er, men som bare havde set en smuk mellem størrelse hund, som hed retriever til efternavn, så den burde være nem at opdrage. Beskrivelsen passer jo perfekt på Tollereren, men den mangler den del med, at Tollereren er en jagthund med meget energi, og som ender med at finde på sine egne regler, hvis den ikke bliver stimuleret og trænet.

Jeg tænker, at det er vigtigt, at vi som opdrættere kigger grundigt på de mennesker, der vil købe hvalp ved os. Og overvejer, om de er de rette, eller om vi skal vælge at beholde hvalpen til den er 9,10,11 uger, til vi finder den rigtige familie. Jeg ved godt, at det ikke er mange steder, hvalpene ikke allerede næsten er solgt, inden de bliver 14 dage gamle. Men vi har som opdrættere ret til at ombestemme os, hvis vi føler, at hvalpekøberen ikke er den rette, også selvom det er dagen, hvor familien kommer og henter hvalpen. Det er bedre at takke nej end at sende en hvalp ud af huset og gå og være nervøs for, om man har gjort det rette, og om hvalpen får det godt.

Med disse ord og tanker vil jeg lade jer nyde jeres efterår, og jeg håber at se mange af jer ude på de aktiviteter, klubben afholder i efteråret.

Kim Lybech
Formand

DUMMYSHOPPEN.DK

Leverandør til de danske jagt- og markprøvehunde

DUMMYVEST PROFI

Ny model i oilskind

- Perfekt til aflastning af ryg og skuldre
- Skrålommer og stor baglomme
- Mange lommer til træningsudstyr mv.
- 5 størrelser XS, S, M, L, XL - (er store i størrelserne)

inkl. gratis navn

Sikkerhedsfarve med reflekser, til ryg og front.
- så ses du også på jagen!

WetDog - Dansk design

Verdens mest absorberende hundekåbe
Absorberer 80% af fugten fra pelsen inden for 10 minutter

inkl. gratis navn

TRÆNING I FARVER

Masser af mulighed for god træning

F.eks. kanvasdummyer i 12 farvevarianter

FÅ GRATIS NAVN PÅ DIN DUMMY!

Køb minimum 5 dummyer og vi giver dig gratis navn på. Det gælder på alle kanvasdummyer, også hvis du køber en taske eller vest, bare du køber minimum 5 styks i alt.

RABAT VED KØB AF FLERE VARER

På flere af vores varer er der 2 priser, en 1 styks og en 10 styks pris.

Køb 10 eller flere varer - spar op til 15%

DUMMYSHOPPEN.DK

Leverandør til de danske jagt- og markprøvehunde
Kronborgvej 3 - 8381 Tilst - 87 45 09 02

Felix og Nina er Danmarksmestre

Tekst: Ea Holmquist Jakobsen
Fotos: Jan Isaksen, Annette Laursen

For første gang nogensinde har en toller vundet Dansk Kennel Klubs (DKK) Danmarksmesterskab i schweiss-spor

”Der gik nogle minutter, inden jeg troede på, at det var rigtigt. Det kunne simpelthen ikke passe. Men så kom tårerne!”
Nina Orvokki Helander-Isaksen har stadig ikke helt fattet det, da Tollerbladet ringer til hende dagen efter, at hun og Felix har vundet DKK’s DM i schweiss-spor.

Det var da også en præstation ud over det sædvanlige. 21 ekvipager havde kvalificeret sig, men kun otte af dem opnåede 1. præmie. Og Felix nøjedes ikke med en 1. præmie - han gik det allerbedste spor af dem alle sammen.

Mesterskabet blev afviklet den 27. august 2017 i Frederikshåb Plantage ved Randbøl. Et område, Nina og Felix tidligere har været til prøve i, men de havde aldrig været i lige præcis den del af plantagen, hvor deres DM-spor var blevet lagt.

”Sporene lå i meget afvekslende terræn. Underlaget var alt lige fra græs, løvskov, granskov, lyng, og vi skulle også passere et vejskift. Hvert spor indeholdt 3 sårlejer, hesteko, spids, knæk samt wiedergang med stifinderafledning”, forklarer Nina.

Felix gennemførte det 1000 meter lange og 40 timer gamle spor på bare 30 minutter. Han måtte bruge op til 90 minutter, men hvorfor bruge så lang tid, når man har en super næse.....

”Sporet var i bund og grund ikke svært for ham. Det sværeste var nok omkring det sidste stræk, men det løste han også”, siger Nina.

Undervejs missede Felix desværre et sårleje, og det kostede 10 points. På resten af sporet satte han derimod kun 5 points til og opnåede 115 ud af 130 mulige points.

Nina vidste ikke på forhånd, hvilke momenter hendes spor ville indeholde. Selv om alle 21 spor så vidt muligt var lagt ens, så der var lige vilkår for deltagerne, havde både hjælpere og deltagere forbud mod at nævne noget som helst for hinanden om sporenes udformning.

Oppe mod Danmarks bedste schweiss-hunde var Nina og Felix i virkelig hård konkurrence. Felix var eneste toller - resten af racerne var først og fremmest labrador, men der var også kleiner münsterländer, schæfer, bayersk bjergschweisshund, beagle, rhodesian ridgeback, weimaraner, chesapeake, ruhåret hønsehund og softcoated wheaten terrier.

Ved præmieoverrækkelsen skulle de ekvipager, som havde opnået 1. præmie, stille sig ved flagstangen. Derefter blev de kaldt frem og de 6 bedste blev placeret bagfra.

”Lige dér håbede jeg på at blive nummer 6. Alene det, at vi opnåede en 1. præmie, var meget stort for mig - alt andet var bonus”.

Men de hunde, der var placeret som nummer 6, 5, 4, 3 og 2 blev kaldt frem, uden at Nina og Felix var nævnt. Så var der 3 tilbage, og nummer 8 blev nævnt.....

Og da der nu kun stod 2 tilbage, blev det for alvor nervepirrende.

"Den ene var placeret som nummer 7 og den anden DM-vinder, så da 7. vinderen blev kaldt frem, følte det, som om jeg stod i en "tom bobbel". Det var fuldstændig uvirkeligt. Der gik faktisk nogle minutter, inden jeg forstod, at Felix og jeg rent faktisk var blevet Danmarksmestre".

Selv om Felix først fylder 3 år den 8. oktober, har han allerede opnået fornemme titler som Dansk Spor-champion, Dansk Vildtspor-champion, Svensk Vildtspor-champion, Norsk Vildtspor-champion samt Nordisk Vildtspor-champion.

Desuden blev han Årets Sportoller i 2016.

Så der er ikke ret mange flere nye sejre og titler at stille mod for ekvipagen.

"Som regerende Danmarksmester er Felix nu selvskreven til at deltage i DKK's DM igen i 2018. Og derudover er mit næste mål Dansk Retriever Klubs DM til næste år".

Op til DM varierede Nina træningen med både svære og nemme spor.

Fremover vil hun vedligeholde hans nuværende spor-færdigheder, men der bliver også plads til andre discipliner.

"Jeg skal finde på noget nyt, han synes er spændende. Det skal være noget andet end spor - måske Nosework, Mantrailing, Nordisk spor eller noget helt andet. Noget, hvor han kan bruge sin næse, sin arbejdsglæde og samtidig have det utroligt sjovt".

Tollerklubben kipper med flaget og ønsker Felix og Nina et stort til lykke med den fornemme titel

Lidt nyt fra Toll Nord

*Tekst: Marianne Kolind, formand Kreds Nordjylland
Fotos: Marianne Kolind, Jørn Johansen, Annie Bagger*

Når jeg sidder her og tænker på alle de små indlæg, jeg har skrevet til bladet, må der jo være foregået en del gennem årene. Jeg har været medlem af Tollerklubben i - ja det må vel må vel være 14 år. Jeg meldte mig ind i foråret 2003 og kom derfor i kontakt med min første opdrætter Happy Hunting Ground, Lone og Henrik, i Hjørring. De havde to kuld hvalpe, og jeg ville gerne have en toller, for den så jo rigtig sød ud, og jeg havde meget lyst til at træne hund.

Jeg havde ikke trænet hund før, vi havde haft en sort labrador Formel 1 tæve, en "genbrugs" hund. Vi fik hende, da hun var ca. 1½ år gammel fra en familie med 3 små børn og to udearbejdende forældre, som ikke havde overskud til børn og hundehvalp. Nå, men Peter meldte sig og hunden til noget jagttræning i den lokale jagtforening. Dette var i foråret 1994 - det var lidt andre træningsmetoder, end jeg har oplevet i Hjørring senere. Vi havde hende i 9 år.

Happy Hunting Ground havde som nævnt to kuld hvalpe, et kuld tollere og et kuld labrador. Tollerhvalpene var ca. 14 dage gamle, og labberne var ca. 1 uge gamle, da vi første gang så Zeppo, som vores 1. toller kom til at hedde.

Dette besøg skulle blive starten på et langt og spændende liv med tollere i vores familie. Vi har nu vores 2. og 3. toller. Sjovt nok er der "Hjørringblod" i dem alle, idet Arthur er fra Creek Of Gold, Anette Askær, dengang Guldbæk, og far er Redmound's Beacon In The Dark, kaldet Fentos, og mor er Happy Hunting Ground Commander Zoya. Frodo, vores lillemand, er afkom efter Redmound's Hey What A Handsom Guy, Hassufel, og Redforest-hunter Killaloe, Sabia som begge to er fra Hjørring.

Vi kører gerne et smut til Hjørring og træner med de andre tollerterasser en gang om ugen - når altså vi lige kommer helt over ferien.

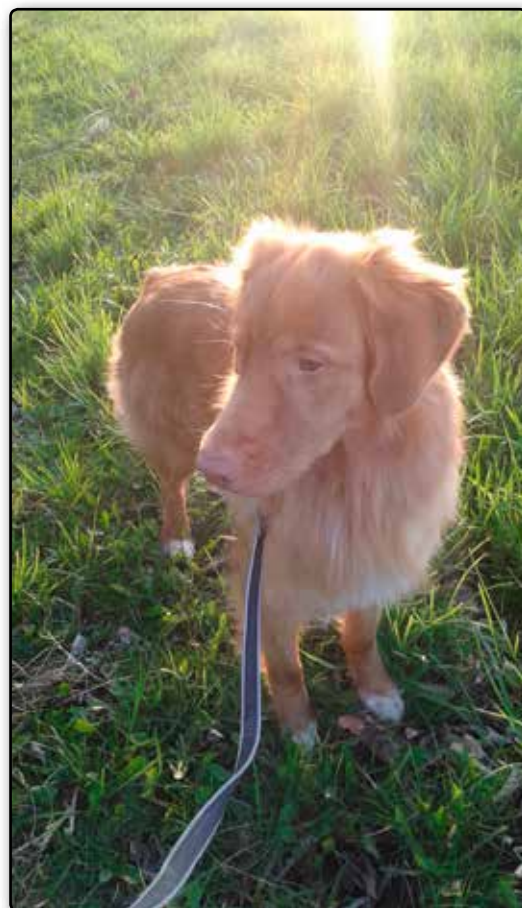
Arthur

Kreds Nordjylland er en kreds med stor bredde – på den måde, at der er nogle, der har store ambitioner med deres hunde ud i enten jagt, lydighed eller spor. Samtidig vægter vi højt, at der er plads til dem, som bare har en hund "for hyggens skyld" og alligevel kommer til træning for at socialiserer hunden – og de to benede.

Vi har i kredsen delt vores træning i to hold. Det ene hold er de seriøse, og det andet er hyggeholdet. Alle træner den samme aften på hvert deres niveau. Vi træner primært jagt og lydighed. Vi krydrer træningen med en gang socialisering, spor og rally for, at der skal være lidt afveksling. Efter træningen samles vi i Jørn og Elses stue til en bid mad og hundesnak, før vi drager hjemad, mætte af oplevelser, hyggesnak og dejlig mad. Et par gange om året arrangerer Toll Nord en udflugt til fx Lille Vildmose – læs om det andet steds i bladet. Disse arrangementer er udelukkende sociale tiltag, så skulle du være i det nordjyske i tiden omkring et arrangement, er du velkommen til at deltage.

Frodo

Min deltagelse i Toll Nord har medført mange gode timer og mange gode, sjove og inspirerende snakke om hunde og meget andet mellem himmel og jord.

Det har blandt andet affødt en plads på formandsstolen i kredsen, hvor jeg nu har siddet i ca. 9 år... og været med til at arrangere mange gange Tollerdays, Trippelarrangementer og lignende ting. Jeg er nu blevet involveret i bestyrelsesarbejdet på landsplan, jeg træner også i NOBR, Nordjyllands Beredskab, redningshundetjenesten, og har fuldtidsjob samtidig. Nej, det er IKKE kedeligt at være hundeejer.

Vores ugentlige træningsplan ligger på klubbens hjemmeside, i kalenderen under Nordjylland. Kunne det tænkes, at du bor i Nordjylland og har en toller, som du gerne vil gå til træning med sammen med andre tollere, så kig forbi, ring, skriv du er altid VELKOMMEN.

Skulle du have spørgsmål til Toll Nord, er du velkommen til at kontakte Jørn Johansen på 29 62 14 24 eller Marianne Kolind på 20 63 08 29.

mkkolind@gmail.com

Anderledes prøve- og kursusweekend

Kreds Østjylland vil hermed gerne indbyde til en anderledes prøve- og kursusweekend.

Lørdag d. 14. 10. 2017 afholder Kreds Østjylland Tollerkvalifikationsprøve, Tollerjagtprøve begynderklasse samt Tollerworking test begynderklasse. Prøverne foregår på A.C. Illumsvej i Silkeborg. Dommer er Kaj Falk Andreassen.

Søndag d. 15. 10. 2017 afholdes der kursus samme steds med Morten Schousboe Rasmussen som instruktør. Morten har selv Golden Retriever, er udannet instruktør i DRK og ligeledes markprøvedommer i DRK. Morten har ført egne hunde på markprøver i ind- og udland med stor succes. Morten vil være til stede på prøvedagen og lave "sin egen bedømmelse" af de deltagende ekipager. Søndagens program vil blive lagt ud fra det, Morten ser på prøven.

Det er derfor ikke muligt at sige præcist, hvad dagen kommer til at indeholde, men den vil indeholde hjælp og redskaber til at komme videre i træning og prøvedeltagelse i forhold til det niveau, man har haft på lørdagens prøve.

Der er plads til 12 deltagere på kurset, og folk, der har deltaget på lørdagens prøve, har fortrinsret. Er alle pladser ikke besat af prøvedeltagere, er kurset åbent for andre. Der er tilmelding både med og uden prøvedeltagelse efter "først-til-møllen-princippet".

Pris for deltagelse i kurset (incl. forplejning) er 300,- kr. ved prøvedeltagelse og 450,- kr. uden prøvedeltagelse.

Tilmelding til **prøverne** via hundeweb

Tilmeldingsfrist 06. 10. 2017

Tilmelding til **kurset**

Annette Stentsøe på redmounds@hotmail.dk

Tilmeldingsfrist 12. 10. 2017

Tollere, der gør en forskel

Det er en kendt sag, at hunde kan løse opgaver, som er til gavn for samfundet. Eksemplerne er mange, selv om det oftest drejer sig om andre racer end tollere. Men vores røde hunde kan også gøre sig gældende.

I sidste nummer af Tollerbladet fortalte Marianne Kolind om sin ene toller, Frodo, som er "i lære" som Redningshund.

I dette nummer kan I læse om Liam, som er Besøgshund ved Tryg Fonden. Og i en anden artikel kan I møde Flora og Monty, som gør en forskel for borgere, som er ramt af fysiske skader og senhjerneskader.

Det er i sandhed et både vigtigt og imponerende arbejde, de dygtige tollere udfører!

Flora og Monty med på arbejde

Tekst og fotos: Inger Sloth Mulbjerg

Jeg har 2 tollere, meget forskellige af sind og karakter, men begge har været med mig på job flere gange og været brugt positivt i genoptræningsforløb hos borgere. Jeg har arbejdet på en rehabiliteringsafdeling, hvor vi har genoptrænet mennesker med både fysiske skader (nye hofter, lårbrud, osv.) og senhjerneskader (apopleksi, blodprop, sclerose).

Flora (min første toller) er en Dame, der har meget fokus på sine egne behov først. Så når hun lander på afdelingen, tjekker hun altid først køkkenbord, skraldespande og vejen til boldene i træningssalen. Hun skal nok holde sig beskæftiget og sover på intet tidspunkt på sådan en vagt.

Vi har bl.a. brugt hende ved en yngre, hjerneskadet mand, som vi aldrig kunne få til at stå op eller deltage i træning, men kom Flora ind på stuen, stod han op med det samme og deltog i træningen, hvis hun var med.

En anden ligeledes hjerneskadet kvinde havde mistet sit sprog og græd derfor meget, men var en af mine hunde der, grinede hun og smilede plus var meget mere aktiv, kom med små ord, som hun ellers ikke ville sige.

Flora

En anden sjov episode med Flora var, at borgerne til optræning sad og spiste boller, og så sidder armene ikke altid i Emma Gad-korrekt stilling, så Flora snupede lige en bolle ud af hånden på én. Hans reaktion: "Ræven stjal min bolle", plus han smilede over hele hovedet. Han elskede min røde ræv.

En kollega havde haft migræneanfald kort før arbejdstid, og Flora gider normalt ikke andre med mindre, det handler om mad, men den dag blev hun ved at dutte til hende, blive hos hende og holde øje med hende for at se om, hun fik det dårligere eller bedre.

Hun har altid vist mig, hvis en borger havde lavt/højt blodsukker, infektion i sår eller cancer. Hun kan lugte det med det samme. Selvom hun er en uro, var hun altid meget rolig ved de borgere, som hun kunne fornemme, krævede ro.

Var en borger ved at få epileptisk anfald, viste hun mig det også. Flora kunne ikke efterlades, mens jeg gik ind og arbejdede, så hun brugte en del tid ind imellem i bilen.

Så er der min anden toller Monty. Det er en helt anderledes historie.

Monty er jo roen selv. Han stjæler ikke mad, gør intet, man ikke har fået lov til osv., undtagen til jagttræning.

Han har været med på job fra starten, men specielt de sidste 2 måneder i 2016 var han med næsten hver gang.

På det tidspunkt havde vi en ung kvinde, der altid har haft hund og hest, men var indlagt til træning p. gr. af hurtigt fremadskridende sclerose og bipolær lidelse. Hun var ofte ked af det, græd meget, råbte og havde uro i kroppen. Monty sad ved hendes ben eller i sofaen hos hende, og det gav hende ro, så både krop og hoved kunne slappe af, og hun fik det bedre. Hun undrede sig dog over, at hun kun måtte give Monty peberfrugt og gulerødder som godbidder, men ellers ville han jo blive alt for tyk. Da jeg kom en måned senere, kunne hun huske mig som kvinden med alle hundene.

Billederne er af Monty og KS. Da KS blev indlagt på Rehabiliteringsafdelingen, var han lam i venstre side og kunne ikke sidde eller gå. Han var svær at motivere til at begynde at gå eller tale, men var Monty med, gik Monty lige ved siden af mig, så han hele tiden kunne se ham. KS startede med at træne i en walker (hjælpemiddel til gang) plus med gangben med el-stimuli. KS gik længere og længere plus blev bedre til at blive ude af sengen, når Monty var med på job. Monty sad hos ham i dagligstuen, lå ved hans fødder og KS's hånd lå altid på Monty, når KS cyklede på siddecykel.

Da KS blev udskrevet, fik jeg mulighed for i mit nye job i rehabiliteringsteamet at komme hos KS i eget hjem. Han kunne ikke huske mit navn, men den første uge startede hver morgen med spørgsmålet: "Har du ham med i dag? Han er sådan en dejlig hund". Da jeg så endelig havde ham med, var vi ude at gå med rollator, og KS fortalte impulsivt, at han kunne huske, at han havde gået med Monty på afdelingen, og at det havde hjulpet ham i gang. For KS var Monty lige det, som startede hans lyst til at komme i gang med livet igen efter hans anden blodprop. I samme periode havde vi en yngre mand (OM), der havde haft hjertestop og fået en hjerneskade p. gr. af iltmangel. Han var meget hurtig til at give op og gå i seng, men hvis Monty var med på gåturen med rollator - her taler vi om 10 meter max, - kunne han altid motiveres til at gå lidt længere. Samme mand er jeg kommet til i mit nye job, og Monty har været med i skoven sammen med ham, da vores gangtræning var rykket ud i naturen, da målet nu var at kunne komme med på spejderlejr igen. OM ville helst kun gå 15 meter med stok på det ujævne, men gik Monty med, glemte han smerterne i benet, så han gik nogle gange 4 gange så langt, snakkede mere og trak træningstiden ud, så han kunne være sammen med Monty.

Monty gik roligt rundt i træningssalen/afdelingen og kunne fornemme, hvor han kunne være og ikke være. For eksempel hoppede han op på briksen til en ældre dame, der lavede bæckenløft, så han sad og kiggede på hende imens. Hun nød samværet og ydede mere. Når de kastede risposer, samlede han dem op og leverede dem tilbage, så de kastede et par gange mere. Det træner koordination og balance.

Hvis de lavede øvelser med at nå ned til tæerne, var han også god at have liggende der, for så kunne de jo lige nusse ham også, så de rakte lidt længere.

Han gav de fleste et lille besøg i løbet af aftenen og lagde sig under sofabordet i dagligstuen, når jeg gik ind på stuerne for at lave noget eller gik op og lagde sig under mit skrivebord. Han var næsten aldrig i bilen, da han kunne finde ro under bordet og sove.

Da jeg søgte orlov, fandt mine kollegaer ud af, at de ikke kun mistede mig, men også mine hunde. De satser stadig på, at vi kommer tilbage, da mine hunde gav så meget både i ro, socialt og i træningen.

Fælles for begge er, at de har givet glæde til borgerne og deres pårørende i en svær proces, hvor deres liv er ændret lige pludseligt. De får dem til at smile, måske blive lidt længere oppe, gå lidt længere, spise lidt mere, snakke lidt mere, giver ro og motiverer til mere bevægelse.

Besøgshunden Liam

Tekst og fotos: Winnie Møller

November 2013

En dag sad jeg og surfede på nettet og faldt tilfældigt over Trygfondens side om besøgshunde.

Jeg læste, hvad det drejede sig om og syntes, det var lige noget for min "tollerdreng", som er jordens største kælepotte. Jeg udfyldte skemaet på hjemmesiden og ventede, ventede og ventede et helt år. Så kom der endelig besked om, at der var "session" (optagelsesprøve) i november 2013. Der var flere steder at vælge imellem, og jeg valgte Plejecenteret i Tingbjerg i Brønshøj.

Jeg ventede spændt på, hvad der skulle ske, da den 12. november oprandt.

Vi (Liam og jeg) skulle møde kl. 10.30, og her ventede forskellige procedurer, som han/vi skulle igennem.

Først blev hans forsikrings- og vaccinationspapirer set efter. -Ok-

Dernæst var det en tur til dyrlægen. Her blev han gennemgået fuldstændig som ved den årlige kontrol hos egen dyrlæge. Liam er meget social, så han sprang glad og fro op på bordet i forventning om en lille godbid. Han fandt sig troligt i alt, hvad denne fremmede dame gjorde ved ham uden at sige noget som helst, men uddelte mange våde kys.

Jeg var specielt spændt på, hvordan hans hofter blev bedømt. Dyrlægen var af den overbevisning, at han havde gode A-hofter, men jeg måtte fortælle hende, at Liam desværre har en C og en D hofte. Derefter roste hun hans meget stærke og kraftige "lår-basser" og ville gerne vide, hvordan jeg havde fået trænet dem så flot. Jeg har egentlig ikke gjort noget særligt, men han får lov til at løbe, alt det han vil sammen med mor Kiwi op og ned ad Vestvolden flere gange dagligt.

Næste punkt på dagordenen var en konsultation hos en adfærdsterapeut. Også her gik Liam glad og fro til en fremmed dame. Jeg var rigtig spændt på, hvad han nu skulle udsættes for:

1. Terapeuten satte sig i en kørestol og kørte direkte hen imod ham. Han stod stille et kort øjeblik, gik om på til hendes venstre side, og de fulgtes pænt ad fri ved fod en lille tur. - Super -.
2. Så var der krykkestokke på programmet. Også her gik han pænt fri ved fod. Da stokkene pludseligt blev smidt ned foran ham med deraf følgende larm, standsede han igen et øjeblik og gik derefter hen for at undersøge dem nærmere. "Hvad var det dog for nogle underlige tingester?" Han viste slet ingen tegn på angst overhovedet. - Bravo -.
3. Så var der et gangstativ til test. Stativet var ikke skruet fast sammen, så det larmede hver gang, det blev sat i gulvet/beton. Her var endnu engang samme reaktion. Skal der gås tur, ja, så gør vi det. - Godt -.
4. Sidste larmende opgave, som Liam blev udsat for, var en metalkagedåse. Den blev kastet ned lige foran ham igen på beton. Da den lå helt stille, gik han roligt hen for at undersøge, om der måske skulle ligge en lille godbid gemt i den. Da han stod der og kiggede ned i den, fik han også dåselåget kastet ned ved sin side. Uden nogen reaktion. - Super -.
5. Det sidste terapeuten ville se var, hvordan min kontakt med ham var. Vi gik lidt fri ved fod, lavede blandt andet stillings-skift, sit, dæk og stå. Alt sammen til "UG" med kryds og slange og fuld kontakt op til mit ansigt.

Nu satte terapeuten sig ved siden af mig og skulle udfylde et stort skema. – Hvad gjorde Liam? Han satte sig lige så pænt foran os og ventede på en eventuel lille godbid.

Da skemaet var udfyldt, fik vi utrolig meget ros. Jeg blev både glad og stolt. Så var det ikke kun mig, der synes, at Liam er en helt fantastisk hund. Hun havde aldrig oplevet en toller i så ung alder, der var så rolig og havde så meget selvkontrol. Hun spurgte, hvad der skulle til for at gøre ham bare den mindste smule urolig. Hertil kunne jeg svare, at jeg endnu ikke havde set noget, der gjorde ham bange.

Liam bliver 2 år februar 2014.

Så var det min tur til at få stillet en hel del spørgsmål. Under denne samtale blev jeg informeret om, hvad der forventedes af os som team, og hvad jeg skulle være forberedt på at opleve/se.

Mens jeg sad der, kom der 2 personaler fra en afdeling på plejecenteret, som ville se, hvordan hundene blev testet. Der skulle testes 50 hunde den dag! Hvor mange, der kom igennem, ved jeg ikke, men hunden lige før os, en border, var ikke spor begejstret. Den lå under sin førers stol meget af tiden.

Personalet faldt pladask for Liam, som atter skruede al sin charme og kærlighed på. Der var endelig nogen, der bare ville nusse ham. Deres kommentar: "Ham vil vi have over til os." "Rolig nu," tænkte jeg, "han er ikke godkendt endnu."

Det blev han, fik sit orange tørklæde (hans uniform), og jeg fik et navneskilt til at bære om halsen.

Liam er nu godkendt som plejehjemsbesøgshund ("professionel kælepotte"). Det bliver spændende at følge ham fremover.

Da sessionen var færdig, gik vi med de 2 personaler over på deres afdeling. Her blev vi modtaget med mange kys og kram af såvel personale som beboere. Liam nød det i fulde drag.

Han gik lige så stille rundt med højt løftet hale og hilste på alle dem, der så ud som om, de gerne ville sige goddag.

Efter ca. 3 kvarter havde han fået nok, lagde sig ned og så bedende op på mig, som om han ville bede om at komme hjem. Han var rigtig træt.

Tilbage i bilen nåede jeg ikke engang at starte motoren, før han snorkede højtlydt. Hjemme igen skulle han lige ind for at hilse på mor Kiwi. Han gik derefter direkte i seng, og jeg hørte intet til ham resten af dagen, bortset fra en gåtur og aftensmad.

Jeg kan godt anbefale dette til andre, der har en rigtig kælepotte og godmodig hund. Foreløbig er der aftalt et ugentligt besøg. Jeg glæder mig allerede til at se de ældre igen få et helt nyt og levende udtryk i øjnene.

Super oplevelse for os begge!

Nu har vi så været på besøg 3 gange. Liam "føler" sig allerede rigtig godt tilpas på centeret og ved næsten, hvor han må komme på besøg inde hos beboerne. Det er bare så rart.

Juli 2017

Så er der gået nogle år.

Liam er stadig besøgshund, men nu på 2 plejecentre. Han elsker det stadig og gør virkelig lykke begge steder. Han er fortsat den søde, rolige og meget imødekommende dreng, nu på godt 5 år.

Når bilen er parkeret og Liam har fået "uniform" på, går vi ind på det center, der står for tur i dag. Liam bærer selv sin godtepose ind og rundt til de forskellige beboere. Han lægger den i skødet på dem og venter pænt på, at posen åbnes, og han får en "guf". Sådan fortsætter vi rundt, og Liam venter tålmodigt alle vegne.

På det første center, hvor vi startede, går vi fra stue til stue og er ca. 10 til 15 minutter hos hver beboer. Liam bliver kælet, nusset og får masser af godbidder, og jeg fungerer nærmest som besøgsven for beboeren. Det er meget givtigt for alle parter.

På center nr. 2 råhygger vi i beboernes dagligstue, hvor jeg laver kaffe og the, mens personalet henter de beboere, som ikke selv helt kan finde ud af, hvilken dag i ugen det er. Når de ser Liam, kommer de så i tanker om det.

Selvom vi nu har fungeret i knapt 4 år, er jeg stadig lige høj og bevæget, når besøgstiden er forbi. Liam har været med til at gøre både beboere og personale fortrolige med hunde, hvis de tidligere har været bange. Det er bare en kæmpe gevinst!

Den allerstørste oplevelse, jeg har haft, er mødet med en meget dårlig beboer med Alzheimers sygdom. Beboeren (en mand) lå bare i sin seng uden nogen form for kontakt med omverdenen. Ej heller med hans nærmeste pårørende. Han kunne ingenting. Personalet havde fået at vide, at han havde haft hund tidligere,

så jeg blev spurgt, om jeg ville gøre et forsøg, næste gang der kom pårørende til manden.

Jeg sagde naturligvis ja, for hvad kunne der ske?

Dagen oprandt, og personalet, de pårørende og jeg var meget spændte. Sengen blev sænket, så Liam kunne nå mandens hånd. Det reagerede han ikke særligt på. Så tog jeg hans hånd lige så forsigtig og førte den ned til Liams meget bløde pels på hovedet.

Så skete miraklet!!!

Manden fik glans i øjnene et ganske kort øjeblik.

De pårørende fik meget store, våde tårer i øjnene, personalet stod helt stille og måbede, og jeg fik en kæmpe klump i halsen (det gør jeg også nu, hvor jeg skriver om forløbet).

Det er nok noget af det største, jeg nogensinde har oplevet!!!!

Som I nok kan fornemme, er det vores helt store passion at være på plejecentrene.

Ligeså stille og rolig Liam er, når han får "uniformen" på, lige så livlig og arbejdsivrig er han til daglig, hvor jeg træner alt med både ham og hans mor.

Jeg kan kun gentage, at hvis andre har mod på at få nogle rigtig gode oplevelser, skulle I måske tænke i "besøgshunde arbejde". Det er bare helt vidunderligt.

Jeg kan tilføje, at vi er max. 1½ time på hvert center, så kan Liam ikke klare mere. Når vi kommer hjem, skal han lige ind og fortælle mor Kiwi, hvad vi har lavet. Så går han ellers i seng, og jeg hører ikke mere til ham resten af dagen med undtagelse af aftensmad (en lille smule, han skulle jo nødvendigvis blive for tyk) og den sidste luften tur, inden familien går til ro.

Så vil jeg slutte for denne gang med ønsket om, at I alle vil nyde jeres dejlige tollere, uanset hvad I end måtte lave med dem!

Venlig hilsen

Liam og Winnie

Sporkurser foråret 2018

Så har vi datoerne klar til sporkurserne i foråret 2018.

Det bliver i Klosterheden i nærheden af Struer i Vestjylland.

Dommer/instruktør Søren Krabbe har meldt sig på banen igen og er ved at udtænke nye planer/ideer, som han gerne vil lære videre.

Det bliver ligesom sidste år 2 weekender på forskellige niveauer.

Vi regner med at lave undervisning 2 dage og på tredjedagen lægge en prøve, hvis man er klar til det.

Der kommer mere information i næste blad, men dette er en appetizer, og så kan man sætte kryds i sin kalender.

Datoerne: 20. – 22. april (fortsættere) og 18. -20. maj 2018 (begyndere).

Tilmelding til spor@tollerklubben.dk, da sporudvalget står for det.

Primær kontakt Inger Mulbjerg.

Kredsene

1 Nordjylland - 2 Midtvestjylland - 3 Østjylland - 5 Syddjylland og Sønderjylland - 6 Fyn - 7 Sjælland

3 Kreds Østjylland

Kredsen har stadig mest gang i jagttræningen, så der har fokus ligget.

Kan dog se, at vi har fået nye medlemmer i kredsen, så vi har lidt sociale tilbud senere på året for hele familien.

På facebook på Tollerklubben kreds Østjylland lægger vi løbende træninger op, også impulsive, så hold øje med siden.

Hvis nogen har lyst til at prøve at gå spor, kan I kontakte Inger på inger@tollerklubben.dk. Så kan vi finde ud af noget.

Andre forslag modtages gerne, og det bedste sted at reklamere for det er på facebook.

25. november

Kredsen inviterer hele familien med i Den Gamle By til en hyggedag med gåtur og samvær, mens byen er julepyntet.

Indgangsprisen er 130,- kr.

Vi kan mødes udenfor indgangen kl. 10.

Giv gerne tilmelding til Inger på inger@tollerklubben.dk

7. januar 2018

Nytårgåtur

Vi gentager succesen i Silkeborg fra 2017. Der var god plads til hundene, og klapvogne kunne fint komme rundt plus borde til kagespisning bagefter.

Det er for hele familien, og ca. halvdelen af turen er i hundeskov, så de skal nok blive luftet godt.

Vi mødes kl. 11.00 ved Vestre Søbad.

Der følger mere info på hjemmesiden og på facebook.

5 Kreds Sønderjylland

I det syd- og sønderjyske mødes vi en gang om måneden.

De næste datoer er:

Søndag den 22. oktober 2017

Lørdag den 18. november 2017

Søndag den 10. december 2017

Lørdag den 20. januar 2018

Det er gåture med socialt samvær, der prioriteres i kredsen, men ind imellem krydrer vi samlingerne med træning. Det kan være både jagt-, lydigheds- og sportstræning.

Husk, at du altid er mere end velkommen til at komme med ønsker og forslag til aktiviteter.

Da deadline for at aflevere indlæg til bladet lukkede, var der stadig ikke lagt program for de nævnte, men mon ikke decemberturen igen går til Als, hvor vi går tur og holder "sammenskuds-julefrokost"?

Du kan holde dig orienteret om vores arrangementer ved at give Anna-Mette besked om, at du gerne vil på maillisten til kredsens nyhedsbreve eller ved at holde øje med aktivitetskalenderen på www.tollerklubben.dk

Kontaktperson:

Anna-Mette Farcinsen,

mobil nr. 2568 4887,

mail: A.Farcinsen@gmail.com

Kredsene

1 Nordjylland - 2 Midtvestjylland - 3 Østjylland - 5 Syddjylland og Sønderjylland - 6 Fyn - 7 Sjælland

7 Kreds Sjælland

Schweisstræning

Har du lyst til at komme i gang med schweisstræning eller komme videre, hvor dig og din hund er i dag, så tilbyder kreds Sjælland træning. Vi træner ca. 1 gang om måneden.

Vi starter med at lægge spor, derefter går vi en tur med hunden, og herefter vil der være fælles morgenmad (husk kaffe/te), hvor vi blandt andet snakker om, hvor langt vi er kommet siden sidst og hvilke udfordringer, der har været. Til slut går vi de forskellige spor enten sammen eller 2 og 2 – hvad der nu er tid til (afhænger af deltagerantal).

Hvis der er nogen, der ønsker 20 timers spor, kan dette evt. også lade sig gøre.

Max. antal deltagere 10, afhængig af hundens niveau/sporlængde.

Pris kr. 50,00 pr. gang inkl. morgenmad – Tilmelding senest onsdag før en træning. Tilmelding sker efter først til mølle princippet og besked gives om fredagen inden træning. Træningen ligger enten på en lørdag eller søndag og vil finde sted i Nordsjælland, Danstrup eller Krogenberg Hegn.

Lotte Torp Lto@nth.dk tlf. 22 70 95 93 – med angivelse af hundens niveau samt hvilken type spor, der ønskes.

Yderligere info og tilmelding kan også findes på facebook "Toller Spor Øst 2013" (lukket gruppe).

Her går jeg tur med min hund.

Endnu et kvartals ture annonceres her, men traditionen er afhængig af, at også andre byder ind med forslag til ture. Vi planlægger i god tid i forvejen, så hvis I har lyst til at stå for en tur fra et mødested, der allerede er planlagt, så kontakt os.

En hyggelig tradition, hvor vi går tur **den 2. søndag i hver måned kl. 14.30.**

Turene foregår i den nordøstlige del af Sjælland og er ture fortrinsvis til skov og strand, hvor vi kan have vores hunde løse. Turene arrangeres af tollerejere (eller venner), som præsenterer en tur og et sted for de tollere og venner, der møder op.

Klubben er ikke ansvarlig for turene, men er behjælpelig med annoncering i bladet og på hjemmesiden.

Har du et sted, du vil præsentere, kan du kontakte Birgitte Skautrup tlf.: 20 83 35 77 mail: birgitte.skautrup@gmail.com, som vil koordinere.

Aktivitet er som ovenfor nævnt: Forslag til tur eller tilbud om at overtage en tur.

Søndag 8. oktober 2017 14.30 - Charlottenlund Skov

Mødested: Skovstykket mellem strandvejen og det gamle akvarium
Så kan vi vist godt liste os til havbad efter en skovtur.

Guide på turen: Mette Risum tlf.: 39 65 44 97 mobil: 61 86 61 34

Søndag 12. november 2017 14.30 -

Trørød Skov + Vedbæk Strand

Mødested: P-pladsen i den vestlige del ved Trørødvej
Mindre hundeskov, som suppleres med mange tolleres yndlings-elementer: Saltvand og sand efter en lille snortur.

Guide på turen: Mette Risum tlf.: 39 65 44 97 mobil: 61 86 61 34

Søndag 10. december 2017 14.30 - Kirkeskoven Holte

Mødested: Parkeringspladsen midt på Øverødvej.
Dejlig, ikke så overrendt hundeskov, med søer, som vel ikke er frosne endnu

Guide på turen: Mette Risum tlf.: 39 65 44 97 mobil: 61 86 61 34

Søndag 14. januar 2018 14.30 - Ermelunden

Mødested: Klampenborgvej ud for Hjortedammens nordvestlige hjørne

Yndlingsturen, et godt sted at slutte.

Guide på turen: Mette Risum tlf.: 39 65 44 97 mobil: 61 86 61 34

Birgitte og Mette, der har stået for koordineringen, er begge hundeløse, og vi har nu besluttet, at hvis ikke vi får bud om aktiviteter fra jer før næste deadline - 20. november - er dette den sidste runde ture.

En varm sommersøndag

Tekst: Jørn Johansen

Fotos: Esben Korsgaard Pedersen, Lene Krogh

Højt oppe i den nordligste del af Danmark - i den del af landet, der hedder Vendsyssel - ligger et stort moseområde med navnet "Store Vildmose"

St. Vildmose er resterne af en stor højmose beliggende mellem Aabybro, Pandrup og Brønderslev i Vendsyssel. Mosen er for en stor del drænet med kanaler, der har afløb i Ryå.

Området har national betydning, da det er nogle af de største sammenhængende arealer af højmose i Danmark, der huser mange sjældne dyr og planter. Derfor er et område på 1853 hektar udpeget til EU-habitatområde og er fredet som en naturvidenskabelig og arkæologisk fredning.

Vildmosen er Mosekonens land, og når solen går ned, og det bliver køligt i mosen, så brygger mosekonen. Så stiger den hvide mosebryg op og indhyller træer og buske, og så er det tid for lygtemændene at komme frem og danse i tågen. Da folk holdt op med at tro på mosekonen og lygtemænd, så rykkede Sandbjergroverne ind i mosen og gjorde livet usikkert for beboerne i området. Mosen var et godt tilholdssted for røverne, der var gode muligheder for at skjule sig for retsassessoren og hans retsbetjente, fordi bebyggelsen var meget spredt, og stadig er det. Selv om man står på toppen af en af de bakker, der er i mosen, er der ingen bebyggelse så langt øjet rækker.

St. Vildmose var udflugtsmål for Tollnord søndag den 18. juni. Interessen var stor fra medlemmernes side, men da vi skulle af sted, blev vi kun 8 deltagere plus vores guide samt 7 tollere. Om det nu var frygten for at møde røverne, fare vild i mosen eller blive mødt af vilde dyr – lige fra hugorme og til kronhjorte eller ørne – ulven er endnu ikke antruffet i mosen, men om den er der, vides ikke med sikkerhed. Hvad årsagen end var, meldte halvdelen af de interesserede fra, inden vi skulle afsted. Det kan selvfølgelig også have været den sværm af fluer, der fulgte os på hele turen. Heldigvis havde jeg en hat på, der tiltrak fluerne, så alle andre deltagere gik fri.

I bestyrelsen i Tollnord sidder Lene Krogh, og Lene har en far, der ved næsten alt, hvad der er værd at vide om St. Vildmose. Så far Kresten fik til opgave at lave en rundtur i mosen, hvilket han gjorde med stor entusiasme. Så vi, der havde tilmeldt os til turen, fik besked på, at vi skulle møde kl. 10 søndag morgen ved mindeparken i Vildmosen for de engelske flyvere, der havde mistet livet i her under 2. verdenskrig.

Kresten havde tilrettelagt turen således, at folk, der er dårligt gående eller bruger rollator, også kunne være med. I nogle områder kunne vores hunde løbe løse, men for det meste måtte de være i snor. Vi kom i områder, hvor man producerede spagnum, i områder, hvor det "bare var natur", og hvor der ikke var huse i miles omkreds, men kun kreaturer, der kommer fra hele landet for at tilbringe sommeren i Vildmosen. Og endelig områder med kartoffelmarker så lang øjet rakte. Vi var i områder, hvor undergrunden gyngede, og hvor de 2 unge piger Amalie og Frida, som var med, syntes, at det var sjovt at få undergrunden til at gyngede, så vi andre var ved at blive søsyge. Mosen har et utroligt varieret planteliv, hvor kødædende planter, specielt "soldug", optræder, og midt i det hele finder man malerier af den internationalt anerkendte kunstner Mette Rehné, der skildrer livet i mosen.

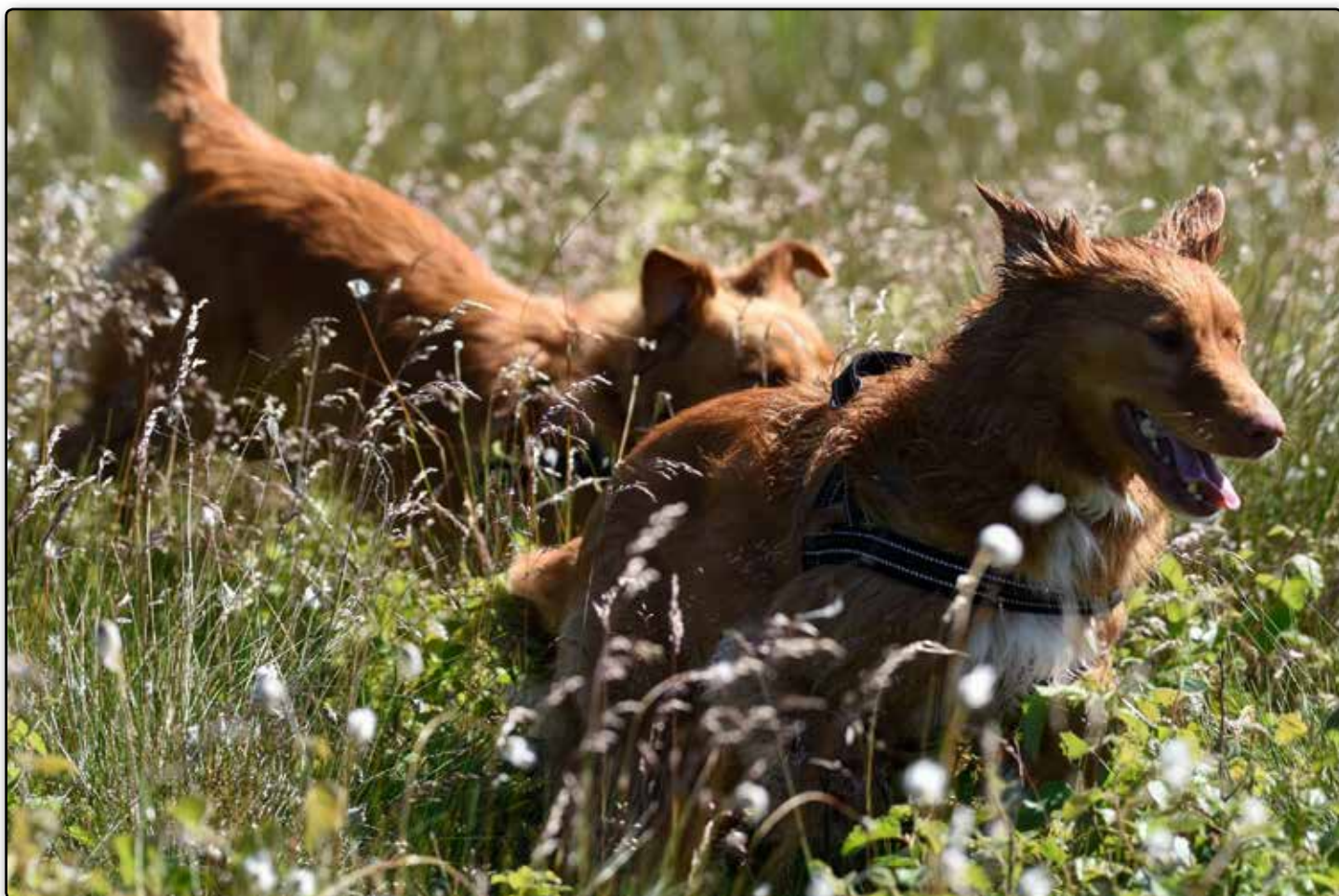
Da klokken var 13, nåede vi frem til Vildmoseporten, der fortæller om mosen og livet i mosen, og hvor vores medbragte mad kom på bordet.

Efter frokosten fortsatte turen rundt i mosen i det flotte sommervej, og midt på eftermiddagen nåede vi tilbage til vores udgangspunkt, hvor vi sagde "farvel" til hinanden, og hvor vi alle var enige om, at vi havde haft en god og spændende tur i Vildmosen. Vores hunde havde også nydt dagen, hvor der ikke stod træning på programmet, men friheden til at kunne løbe frit rundt i naturen.

En rigtig stor tak til Kresten Krogh for en veltilrettelagt og spændende tur i Vildmosen, ligeledes tak til kredsbestyrelsen for ideen. Kun synd for de medlemmer, der ikke kom med!

i Toll Nord

Klubbens jagtudvalg

I slutningen af maj skete der en udskiftning i klubbens jagtudvalg, og vi – det nye JU – vil gerne benytte lejligheden til at præsentere os, så I kan genkende os, når vi mødes derude:

Hanne Sølvkjær (formand)

Jeg er i gang med min 4. toller. Lige nu har jeg Cia på 3 år og lille Kiddo på 16 uger – som skal arbejde sammen med mig i mine 2 favorit sportsgrene inden for hundeverdenen: jagt og LP. Mine hunde bliver brugt på praktisk jagt – gåsejagt i Sverige – Kiddo er dog lidt for ung til at være med endnu.

Det er vigtigt for mig at holde fokus på, at tollereren er en jagthund, og at tollereren er en vandapporterende jagthund med speciale i ande- og gåsejagt. Derfor er jeg gået ind i JU for at arbejde med den del. Der ud over er der i øjeblikket en rivende udvikling i jagtprøverne i store dele af Europa, i samarbejde med Sverige. Det er vigtigt for mig, at vi kommer med på den vogn, og at vi arbejder hen mod, at vi på jagtprøver i Europa stiller på samme regelsæt, så det bliver mere enkelt at stille i de enkelte lande. Sverige er et stort forbillede for mig, og med 600 starter på Tollerspecialen år efter år, så tænker jeg, at de er på rette vej, og jeg vil gerne være med.

Rent privat er jeg som sagt i gang med at slide min 4. toller op. Jeg har ud over jagten en stor passion for LP træning, ikke mindst fordi lydigheden er en stor del af jagten, om man vil det eller ej. Når du læser dette, så har jeg forhåbentlig bestået min sidste eksamen, og vil være færdig som Klikkerinstruktør – uddannet hos Hund og Træning. En uddannelse og en viden, som jeg flittigt benytter i min egen træning, og snart også som underviser i eget firma.

Lis Kudsk

Vi fik den første toller i familien i 2004 – Chili. Og så var jeg solgt! Året efter kom Daisy til fra samme opdrætter, og min mand kom også i gang med at træne. Pludselig var vi sådan nogle, der var ude og træne hund hele tiden, købte en ekstra kummefryser til træningsvildtet, tog jagttegn og bruger det meste af vores fritid på noget hunderelateret. Vi har primært trænet jagttræning i både Tollerklubben og i Dansk Retriever Klub. I 2012 flyttede Vixen så ind. Hun er en pragtfuld hund, som jeg elsker at arbejde med. Vixen og jeg stiller på prøver i DRK og i Tollerklubben. Derudover har vi været heldige at blive inviteret med på nogle store opsamlings, og det har virkelig været en øjenåbner at se sin hund i sådan et miljø.

Jeg har tidligere siddet flere år i bestyrelsen og i klubbens sundhedsudvalg. Ligesom jeg har været en del af kredsbestyrelsen i Midt-/Vestjylland. Nu har jeg så fået lyst til at lægge nogle kræfter i JU – primært for at sikre, at vi udbyder nogle prøver til klubbens medlemmer, og at vi holder nogle kurser, så vi alle kan lære lidt mere.

Som Hanne mener jeg, at vi er nødt til at kikke til Sverige, når vi taler tollerjagtprøver. Den danske Tollerklub var godt nok først med officielle FCI-godkendte jagtprøver, men Sverige har for længst overhalet os. I 2016 afholdt de i Sverige ca. 20 prøver med omkring 450 startende. Så det er svenskerne, der sidder med erfaringen. Og de lande, der pt. arbejder med at få lavet officielle prøver, bruger da også de svenske prøver som udgangspunkt. Derfor er vi nødt til at tage et kikk på vores prøvereglement i løbet af det næste års tid.

Jeg glæder mig til at lægge nogle kræfter i udvalget.

Christina Brandt

Jeg har haft 3 tollere i løbet af de sidste 10 år. Desværre står jeg på nuværende tidspunkt uden hunde, da jeg måtte tage afsked med Oscar sidste år (9 år) og Phoenix i juli (4 år). Både Oscar og Phoenix blev brugt på lidt praktisk jagt samt jagtprøver i Tollerklubben i DK, lidt i Retrieverklubben og vi nåede en enkelt tur til Sverige.

Jeg har trænet og været på prøver i mange discipliner (jagt, lydighed, rally, schweiss-spor, brugshundeprogram, redningshund), men for mig er kernen jagten. Andejagten er hele baggrunden for fremavlingen af tolleren.

Jeg savner, at klubben bidrager med flere muligheder til medlemmerne indenfor jagten.

Det være sig prøver, træning, foredrag, artikler m.m. Dette er hovedbaggrunden for min deltagelse.

Dernæst ønsker jeg også et stærkere samarbejde med de andre tollerklubber, særligt inden for prøverne, men bestemt også i forhold til træning m.v.

Slutteligt ser jeg også nogle svagheder i det nye prøvesystem, som jeg synes er vigtige at følge op på og få evalueret grundigt på.

Kim Lybech (bestyrelsens repræsentant i udvalget)

Jeg fik min første Toller i 2008. I 2010 fik jeg en ny Toller, som jeg valgte at træne med henblik på jagtprøver. I den forbindelse valgte jeg at få jagttegn. I 2012 startede jeg på prøveleder-uddannelsen i både Tollerklubben og i Dansk Retriever Klub. I 2013 blev jeg færdiguddannet.

Fra 2013 og frem til det nye jagtprøve-reglement i 2016, stod jeg for at lægge alle prøverne i klubben. Jeg har den første Toller, der er kommet i vinderklasse i Working Test. Working Test er en prøveform, jeg absolut vil gøre, hvad jeg kan for at beholde, da jeg mener, at den gør det muligt for alle at komme til prøve i jagt, også selvom man ikke er interesseret i at bruge vildt.

Tollerjagtprøve og working test i Gammelrand

Tekst: Lis Kudsk

Fotos: Geir-Olav Andresen, Annette Stentsøe

Den 24. juni afholdt klubben jagtprøver og working test i Gammelrand ved Kalundborg. Det var min debut som prøveadministrator efter at være trådt ind i klubbens jagtudvalg (JU) i slutningen af maj. Hold da op, hvor er der mange ting, der skal holdes styr på i forbindelse med sådan en prøve! Prøveadministratoren er ansvarlig for at finde hjælpere, forplejning, vildt og dummyer til prøven + en masse andre ting – og så skulle jeg jo også have min egen hund med, da hun skulle stilles på prøven.

Prøven blev afholdt i en grusgrav; et rigtigt spændende sted. Kresten Henriksen, som ofte er dommer på vores prøver, var denne gang prøvelægger (dvs. den person, der beslutter, hvordan de enkelte poster i de enkelte klasser skal "designes", så de passer til terrænet, men også overholder de krav, der er i vores prøvereglement).

Dommeren var Hanne Søndebro, som er nyuddannet dommer for vores race. Hun har nu allerede været i ilden flere gange, da de har "fået øje" på hende i Sverige, hvor hun har dømt flere gange – senest på Tollerspecialen den første weekend i august.

Da jeg bor i Midtjylland, skulle jeg MEGET tidligt op for at nå at mødes med Kresten, dommeren og hjælperne, så Kresten kunne vise os, hvilke poster han havde tænkt sig at lave – og hjælperne skulle instrueres i, hvor de skulle stå henne, hvor de skulle kaste hen eller lægge ud etc.

Med lidt forsinkelse var vi klar til at holde parolen, hvor der bydes velkommen til alle, og hvor man får en del praktisk information. Og så var vi klar til første hund.

Working testen afholdes altid først, da den er på dummyer. De hunde, der af den ene eller anden grund ikke skal prøves på vildt, skal ikke forstyrres af den fært, som vildtet efterlader sig.

Denne gang var der kun tilmeldte i begynderklassen i working testen, til gengæld var der seks tilmeldte i klassen. To af dem stillede dog både i working testen og på jagtprøven med deres hund. Det kan jo være en fordel, at ens hund allerede har været igennem posterne, så derfor havde dommeren sørget for, at søget lå et andet sted på jagtprøven i forhold til working testen.

Kresten Henriksen havde lavet en god prøve med nogle svære momenter. Søget i begynderklassen på working testen lå i en forsænkning, hvor der ikke var meget fært. Desuden var der store "tuer" af havtorn, som nogle af hundene ikke havde lyst til at forcere.

Der var som sagt seks hunde, der stillede op i begynderklassen på working testen. Nogle var mere heldige og nok også mere veltrænede end andre, men de arbejdede alle rigtig fint, og der er bestemt en masse at bygge videre på. Der blev givet en enkelt 1. præmie, som gik til Christine og Jasper. De øvrige hunde fik en 3. præmie eller et 0.

Der blev tid til en hurtig frokost, inden vi gik i gang med jagtprøverne. Her var der også seks hunde i begynderklassen. For ikke at give de to hunde, der havde deltaget på working testen en fordel, var søget flyttet til et andet område. I mine øjne var dette område lettere for hundene at arbejde i. Her blev der da også givet tre 1. præmier, to 2. præmier og én 3. præmie.

Hundene i åben klasse på jagtprøven skulle i deres dirigering gennem den sænkning, hvor der havde været et søg og længere bagud. Her skulle der hentes en fasan, som lå inde til venstre lidt oppe ad en skrænt. Det var ikke en let opgave, og det var da også kun Sverker og Storm, der fik fasanen hjem.

Der var to hunde i vinderklassen på jagtprøven – en svensk og en norsk hund. Ingen af de to klarede det til en 1. præmie, men når man ser bort fra de fejl, der trak ned, så gjorde de et rigtig fint stykke arbejde.

Som sædvanlig blev det en lang, men rigtig hyggelig dag. Vi blev udsat for lidt af hvert rent vejrmæssigt, men i det store hele var vejret OK.

Lauvstuas Trym Winterstorm og fører Geir-Olav Andresen

Redmound's O It Must Be Destiny

Quite A Vixen Vom Lech-Toller Nest og skytte Per Rasmussen

Resultater fra jagtprøve og working test i Gammelrand den 24. juni 2017

Working test, begynderklasse:

Hund	Fører	Resultat
Redmound's Keep a Great Secret	Christine Sørensen	1. præmie og bedste hund
Wildmountain Tollers Clever Cookie	Helle Lund Pedersen	3. præmie
Lauvstuas Trym Winterstorm	Geir-Olav Andresen	3. præmie
Bella Nova's Lexax Patzy	Pia Wodskou Andersen	0. præmie
Gleen Mhor's Cody	Bent Müller	0. præmie
Lauvstuas Raico Tif N'tumble	Anne Andresen	0. præmie

Jagtprøve, begynderklasse:

Hund	Fører	Resultat
Redmound's O It Must Be Destiny	Annette Stentsøe	1. præmie og bedste hund
Wildmountain Tollers Clever Cookie	Helle Lund Pedersen	1. præmie
Redborn First Edition	Anina Stentofte	1. præmie
Absolut First Izolda Garonera	Martina Garova	2. præmie
Gleen Mhor's Cody	Bent Müller	2. præmie
Redborn Ultimate By Request	Anina Stentofte	3. præmie

Jagtprøve, åben klasse:

Hund	Fører	Resultat
River Fox Storm Av Kolfix	Sverker Haraldson	2. præmie
Redmound's Look There's Timber Jr.	Annette Stentsøe	3. præmie
Quite A Vixen vom Lech-Toller Nest	Lis Kudsk	3. præmie

Jagtprøve, vinderklasse:

Hund	Fører	Resultat
Ducksisters Will Too Please	Anne-Carine Kaurin	2. præmie
Digby Tollers Daytona	Åsa Roosqvist	D

Jeg vil gerne takke dommer, prøvelægger og deltagere for en dejlig dag.
Også en stor tak til hjælperne (Per Rasmussen, Gitte Brast, Allan Herbst-Jensen, Joan Prüssing og Birgitta Vikström). Uden jer - ingen prøve.
På JU's vegne
Lis Kudsk

Redmound's Keep A Great Secret (Jasper) og fører Christine Nørskov Sørensen
Tv. Prøvelægger Kresten Henriksen. Bagest dommer Hanne Søndebroe

Tollerjagtprøve og working test i Davinde

Tekst: Lis Kudsk

Fotos: Anina Steentofte, Ea Holmquist Jakobsen

Den 2. september afholdt klubben tollerjagtprøver og working test i Davinde på Fyn.

Prøvelæggeren Kent Nissen fra DRK havde lavet en spændende prøve med en passende sværhedsgrad, som dommer Finn Lange fik lov til at dømme. Desværre var den lokale opbakning til arrangementet nærmest lig nul, hvilket betød, at alle prøvens

deltagere måtte mobiliseres som kastere og udlæggere, skytter m.m. Heldigvis gik alle til den med krum hals, hvilket betød, at vi fik en rigtig god dag, og at alt gik op i en højere enhed. En stor tak til alle, der hjalp.

Området omkring Davinde er utrolig dejligt med masser af mindre søer og spændende terræn, og vejret var i den grad med os.

Der var 13 hunde til bedømmelse fordelt på 5 klasser og resultaterne blev:

Working test, begynderklasse:		
Hund	Fører	Resultat
Redmound's Outright Hunter's Dixie	Kristian Nielsen	0
Redmound's Now That's A Chico	Ea Holmquist Jakobsen	3. præmie
Kvalifikationsprøve:		
Hund	Fører	Resultat
Redcoasthunter's Amazing Hokey	Maria Charlotte Petersen	Ikke bestået
Jagtprøve, begynderklasse:		
Hund	Fører	Resultat
Wildmountain Tollers Clever Cookie	Helle Lund Pedersen	1. præmie og bedste hund
Redborn Ultimate By Request	Anina Steentofte	D
Redmound's O It Must Be Destiny	Annette Stentsøe	2. præmie
Absolut First Izolda Garonera	Martina Garova	D
Jagtprøve, åben klasse:		
Hund	Fører	Resultat
Redborn First Edition	Anina Steentofte	0
Quite A Vixen vom Lech-Toller Nest	Lis Kudsk	3. præmie
Redmound's Look There's Timber Jr.	Annette Stentsøe	0
Arbetsviljans Risgryn	Emma Nilbrink	3. præmie
Jagtprøve, vinderklasse:		
Hund	Fører	Resultat
Redforesthunter Halifax	Maria Charlotte Petersen	2. præmie
West Coast Tollers Vackre Frej	Petronella Lindholm	2. præmie

På vegne af JU
Lis Kudsk

Udstilling i Vallensbæk

Tekst og fotos: Lars Møller, formand for Udstillingsudvalget

På trods af kun 17 tilmeldte hunde, var det alligevel en fornøjelse at byde velkommen til alle ved klubbens udstilling i Vallensbæk, 25. juni 2017.

Især stor velkommen til Kaj Falk Andreasen, der denne dag for første gang dømte Tollerne på en officiel udstilling. Han fik nu nok at se til. Der var hunde i fuld pels, hunde næsten uden pels, hunde der havde prøvet det før og dem, der ikke havde.

Der var stille og rolige hunde, der var hunde der lige skulle lære at gå på alle 4, samt hunde der lige skulle lære gode manerer. Sidstnævnte resulterede desværre også i en diskvalifikation. Til Kaj's ros skal det siges at han klarede også denne situation til UG med kryds og slange.

Jeg hørte personligt flere, der efterfølgende gav udtryk for deres respekt for den måde, han håndterede det på.

Dagens udvalgte resultater blev

Bedst i racen - BIR

Redmound's Keep A Great Secret

Ejer: Christine Nørskov Sørensen

Opdrætter: Annette Stentsøe

Registreringsnummer: DK11770/2013

Udstilling information

Klasse: Championklasse

Ring: 1

Bedst i modsat køn - BIM

Solvingas Kachina Af Dezzley

Ejer: Ulrika Hall, Sverige

Opdrætter: Anita Larsson Sverige

Registreringsnummer: SE24320/2015

Udstilling information

Klasse: Championklasse

Ring: 1

Bedste hvalp

Toller's Delight Unforgettable Echo

Ejere: Geziena A. Bos, Lars Møller

Opdrætter: Geziena A. Bos, Lars Møller

Registreringsnummer: DK18616/2016

Udstilling information

Klasse: Hvalpe klasse

Ring: 1

Bedste veteran

Digby Tollers Buckshot

Ejer: Christine Nørskov Sørensen

Opdrætter: Joonas, Tina og Joonas, Sverige

Der blev givet Certifikat til følgende 2 hunde:

Championklasse hanner: Agildes M&M Taste Like Smash

Championklasse tæver: Solvingas Kachina Af Dezzley

Klubcertifikater blev givet til:

Championklasse hanner: Agildes M&M Taste Like Smash

Veteranklasse hanner: Digby Tollers Buckshot

Juniorklasse Tæver: Redmound's Outright Hunter's Dixie

Championklasse tæver: Solvingas Kachina Af Dezzley

Alt i alt en hyggelig dag med en – efter min mening – meget vellykket debut for Kaj.

Bedste hvalp (t.v.)

Annette Stentsøes reaktion over "absolut bedste nøgne hund" ☺

En udstillingsdommers betragtninger

Tekst: Kaj Falk Andreasen, Udstillingsdommer

Endnu en gang mange tak for invitationen til at dømme jeres skønne tollere.

En super dejlig dag havde jeg i Vallensbæk, skønne hunde og som altid dejlige, glade og positive tollerfolk.

Jeg har i mange år dømt eksteriør for næsten alle de øvrige retrieverracer og har selv goldens, hvilket jeg finder meget interessant. Hver race har sine egenskaber og særpræg – men alligevel lidt fra samme retrieverfamilie. Det er også det, der fascinerer mig.

Og ikke mindst tollereren.

Tollereren har jeg kendt igennem mange år mest fra træningspladsen og prøver, som jeg har dømt i DRK og i de senere år også i Tollerklubben.

Tollereren er en kvik og arbejdsom retriever, hvor man ikke skal sove for meget i timen, hvis man som fører vil følge med.

Tollereren skal være en harmonisk bygget hund, som gør, at den kan bevæge sig adræt igennem terræn, hvis det hele "hænger sammen", samtidig med at tollereren har sin legende adfærd, som jeg synes, er utrolig charmerende.

I udstillingsringen så jeg harmoniske tollere, den legende adfærd og flydende bevægelser – specielt vil jeg dog fremhæve BIR og BIM, som begge er værdige repræsentanter for racen.

En stor tak til min ringsekretær Jeanel for veludført job og hyggeligt samvær, ligeså udstillingsleder med frue.

Tak for en god dag og en god oplevelse.

Ringsekretær og dommer

Tollere på toppen

Redmound's O It Must Be Destiny
Fører og ejer: Annette Stentsø
Tollerjagtprøve Begynderklasse

Redmound's Keep A Great Secret
Fører og ejer: Christine Nørskov Sørensen
Tollerworkingtest Begynderklasse

Tollerjagtprøve Gammelrand 24. juni 2017
Begge ekvipager opnåede 1. præmie og blev bedst i deres klasse

Turen går til Fanø

Tekst: Anna-Mette Farcinsen

Fotos: Anna-Mette Farcinsen, Kim Clausen

Som tilflytter er der mange steder i Syd- og Sønderjylland, jeg aldrig har besøgt, men som jeg har lovet mig selv, at jeg skal besøge - en gang. For nogle år siden ville jeg gerne besøge Barsø (en ø i Genner Fjord ud for Aabenraa), men det var lige det med at få det gjort. Så spurgte jeg de andre i vores lille tollerflokk, om vi skulle lave en tur til Barsø. Det var alle med på, og vi havde en rigtig fin tur.

Og jeg havde faktisk heller aldrig været på Fanø. Så på en tur til Rømø (vi har en svaghed for øer) i foråret, spurgte jeg, om de andre havde lyst til en tur til Fanø. Og de sagde igen alle sammen ja. Det viste sig endda, at et af vores "medlemmer" er født og opvokset på Fanø, så hun kunne give masser af gode tips til, hvad vi skulle se, og hvor vi kunne lave en god gåtur. Hvor heldig kan man da være?

Så søndag den 20. august 2017 skulle kreds Sønderjyllands tur gå til Fanø, og der var tilmeldt 16 personer og 9 tollere samt en "gæstepuddel".

Min mand og jeg – og Rossi selvfølgelig – tog til Fanø allerede fredag, så vi kunne nå at se så meget som muligt. Lørdag formiddag var vi i Sønderho og ville køre ned til stranden for at gå en tur. Vi når parkeringspladsen i en kæmpe regnbygge og bliver siddende i bilen og venter på, at regnen stilner af. Vi sidder og morer os lidt over en mand, der står og studerer en oplysningstavle i den silende regn. Vi snakker lidt om, at han i profil ligner lidt en af "vores" tollerejere. - Et minut senere var vi fire personer, der skreg af grin. For det var ham – og han kunne egentlig slet ikke komme med på Fanø-turen – men han og kæresten var først begyndt at undre sig, da de holdt i færgehavnen på Fanø og ikke kunne se nogen af os andre. Først dér tjekkede de, hvilken dato vi havde. Så de var kørt fra Als til Fanø for at gå tollertur ... på den forkerte dag. Men snydes for tur skulle de ikke, så vi lavede en lille "prolog" med deltagelse af to tollere, inden de kørte hjem til Als igen. (Så er (kvaje-)kagen til næste tur i hus.)

Til søndagens tur indgik der endnu et afbud, så vi endte med at være 13 personer, 7 tollere og en border collie. Traditionen tro var vejret med os med flot solskin garneret med lidt regnbygger ind i mellem. Vi gik 7,5 km i den fantastisk smukke natur ved fuglekøjerne, og her bliver det lidt spændende set med en tollerejers øjne.

En fuglekøje er et anlæg, der består af en beplantet indhegning med en dam, hvorfra der udgår overdækkede kanaler, der ender i en slags ruse. En køje betyder hytte med små glughuller i stedet for vinduer. Der blev i sin tid anlagt fire fuglekøjer på Fanø. (Sønderho Gamle Fuglekøje er anlagt i 1866.) To af dem var i brug indtil 1931, hvor brugen af fuglekøjer til fangst af ænder til konsum blev forbudt. Sønderho Gamle Fuglekøje blev i perioden 1960 til 1990 anvendt af Vildtbiologisk Institut til ringmærkning af ænder. I dag er den alene museum og åben for publikum. Hunde må gerne komme med - i snor.

Hvis man har/har læst Alison Strang og Gail MacMillans bog *The Nova Scotia Duck Tolling Retriever*, så kan man i afsnittet om racens historie faktisk se gamle tegninger og beskrivelser af fangstanlæg, der ligner dem, der blev brugt på Fanø. Så vi følte et historisk vingesus, mens vi gik rundt derinde og kunne sagtens forestille os en toller på job.

Efter den smukke gåtur og det historiske indslag kunne vi smovse i to slags kage og chokolade, inden vi sagde på gensyn til september.

Norske tollere og deres eiere – i Danmark

Tekst: Geir-Olav Andresen, Norge
Fotos: Geir-Olav Andresen, Anne Andresen

Geir og Anne Andresen er med deres tollere hyppige gjester i Danmark

Hva er grunnen til at vi prøver å besøke danske tollervenner så ofte mulighetene tillater det?

I februar 2012 fikk vi vår første Nova Scotia Duck Tolling Retriever. Før det hadde vi en Labrador Retriever i 11 år. Vår første Toller kommer fra Lauvstua kennel ved Anne-Lise og Eivind Holte i Kristiansand. Vår første toller ble Lauvstuas Trym Winterstorm. Deretter kom Laustuas Raico Tif and Tumble i januar 2013 og siste tilskudd er American Hero Dancing with Fire - Silas.

Den første perioden vi hadde Trym ble det lydighetstrening og gikk flere konkurranser, hvor opprykk til klasse 3 ble nådd. Etter hvert ble det både lydighets- og jakttraining sammen med Anne-Lise og andre i Kristiansandsområdet som trente retrieverjakt. Tilslutt er det blitt rallylydighet, med opprykk til klasse 3 på både Trym og Raico og retrieverjakttraining.

Tidlig på høsten i 2013 var Trym med på den norske Tollerlag-kampen for første gang, hvor både Trym og Geir stilte som nybegynnere – veldig spente. Resultatet ble at vi var med på laget som vant lagkampen dette året. Trym ble på toppen av det hele den hunden med best tolling.

I mai 2015 ble vi med Eivind og Anne-Lise til Tollerdays i Sorø. Raico var på utstilling og ble etter hvert 4. beste hannhund. Trym startet i sin første offisielle workingtest hvor han fikk en 1. premiering. For egen del så synes vi dette var kjempemorro og interessen for å gå flere prøver ble tent.

Resultatet av dette ble at vi meldte oss på en prøve i Aars samme høst med Trym og Raico – da var det bare å legge seg i trening. I Aars traff vi for første gang Kim Lybech, som også er blitt en god tollervenn.

Etter dette er det blitt flere prøver i Danmark og i Sverige. Blant annet deltok både jeg og Anne på prøve i Aars høsten 2015. Dessverre "nullet" Raico etter en god "knalling" på en vannmarkering. Trym måtte dessverre trekkes etter en skade som kom i tollingen.

Vi har etter hvert blitt kjent med en del mennesker i Danmark som alltid tar veldig godt i mot oss når vi er i Danmark. Dette har resultert i noen treningshelger, når det har passet, med toller-gjengen i Øst-Jylland og da spesielt Annette Stentsøe. Annette Stentsøe er også blitt en god tollervenn – som vi har trent sammen med flere ganger, både i Danmark og Norge og sist når hun var veldig behjelpelig når Silas var på veg hit til Norge. Det ble en del dager med opphold i denne forbindelsen. Det ble ett par helger med god trening med Trym og Raico og Annettes hunder, i tillegg til å bli kjent med Silas.

I forbindelse med utstillinger har vi blitt kjent med Maria Tuldal og Christine Nørskov Sørensen. Maria er vi blitt kjent med via Eivind og Anne-Lise Holte og er vel den vi har kjent til lengst i det danske tollermiljøet.

Hvorfor trives vi så godt i Danmark? Jo det er flere grunner til det! Vi blir alltid tatt veldig godt i mot av de som vi har trent med, alltid blide og hyggelige. Dere har offisielle tollingjaktprøver, noe vi i Norge ikke har enda og det er lett for oss å reise til Danmark.

Det tollermiljøet på Øst-Jylland har lært av oss – jo at det går an å grille på trening

Vi håper det blir flere trivelige turer til Danmark når vi får muligheter for det.

Vi har til nå vært 5 ganger på Tollerspecialen i Sverige som også er blitt en fast aktivitet. Her er vi etter hvert blitt en fast gjeng som reiser sammen, nå i høst var vi ca. 20 stykker som reiste sammen

Det kunne måske betale sig

Tekst: Jørn Johansen

Fotos: Jørn Johansen, Annie Bagger, Marianne Kolind

Da Tollerklubben for 19 år siden besluttede sig for at oprette en række aktivitetskredse, blev Nordjylland også tilgodeset. På initiativ af Esben Pedersen, der var kredsens første formand – vi slider i dag på den 3. formand – mødte en række tollerejere og kommende tollerejere op og dannede det, der kom til at hedde Tollnord. Vi er stadig en gruppe, der har været med hele vejen.

Fra starten blev vi enige om at mødes en gang om ugen til træning, der primært var lydighed, og hvor træningen havde sit udgangspunkt i Hjørring. Den ugentlige træning blev suppleret med andre aktiviteter rundt om i Vendsyssel og Nordjylland. En væsentlig ting ved vores sammenkomster var nok det sociale element, hvor der blev lagt stor vægt på, at vores hunde skulle kunne omgås hinanden, og hvor hundenes ejere også følte, at man havde noget ud af at mødes.

I starten af 2017, hvor vi efter en træningsdag snakkede om, hvad vi skulle træne i løbet af året, faldt der bemærkninger om, at de mere konkurrenceprægede medlemmer gerne ville have en mere konkurrencepræget træning, der var tilrettelagt med henblik på, at denne gruppe kunne komme ud til konkurrencer og her gøre sig gældende. Det hele mundede ud i, at vi med hinanden aftalte, at uanset om vi trænede direkte på deltagelse i konkurrencer, eller man trænede udelukkende for, at ens hund kunne komme ud og være sammen med andre hunde, så skulle træningen, der fortsat skulle være på samme dag, slutte samtidig, hvorefter vi alle mødtes og drak kaffe sammen og fik snakket om dagens træning og andre tiltag omkring kredsen.

Så kommer vi til essensen:

En gruppe havde et meget stort ønske om en mere intensiv jagttræning, og her havde vi løbende trukket på Kim Lybech, men Kim var optaget af mange gøremål i hverdagen, og så var der også lige det, at den ene af hans hunde skulle have hvalpe, så det var nok ikke det, Kim helst ville i gang med. Kim havde imidlertid et forslag og fortalte os, at der oppe i Vendsyssel gik en retrievertræner, der hedder Carina Hesselager.

”Carina har godt nok lige født og holder barselsorlov, men spørg hende, I kan da i værste fald kun få et nej”. Men Carina sagde: ”Ja”, og så skete der noget.

Jeg skal lige indskyde, at sideløbende med jagttræningen dukkede den anden gruppe tollerfolk, der ikke ville til konkurrence, op og lavede andre aktiviteter med deres hunde. Når alle var færdige med træningen, så var der kaffe og brød og ikke mindst snak.

Jagttræningen under Carina Hesselagers ledelse foregik forskellige steder i Vendsyssel. Vi skulle skaffe træningsarealer, og så tilrettelagde Carina træningen derefter. Vi nåede at få besøgt et par plantager i Hjørring-området. Lilleheden og Kjul klitplantager ved Hirtshals blev brugt, og så havde en af vores hundeejer en svigerfar, der havde en gård med en sø ved Sønderskov mellem Hjørring og Sindal. Endelig var vi en tur ved Tylstrup søerne mellem Brønderslev og Aalborg, så vi fik også set lidt af Vendsyssel. Samtidig var vi heldige med, på træningsaftenerne, at vejret i Vendsyssel var godt, mens den øvrige del af landet kæmpede med regn og blæst. Og som et helt specielt moment i træningen var Carinas nyfødte datter, der under træningsseancerne gik under navnet ”Punktum” eller ”Komma” – hun er i skrivende stund endnu ikke døbt – men under træningen var hun på armen af en eller flere hundeførere, eller også kørte vi rundt med barnevognen, hvilket var et meget interessant moment for hundene. Nåh ja, som barn af forældre, der træner hunde, så kan barnet ligeså godt fra starten vænne sig til at skulle med ud at træne hunde.

De enkelte momenter i træningen var ikke så forskellige fra det, vi selv fandt frem og var vant til at træne, men Carinas metoder var lidt anderledes sådan at forstå, at Carina greb tingene an på en lidt anderledes måde, end nogle af os plejede. Det betød også, at vi fik andre metoder til at løse vores problemer på, hvilket gjorde, at nogle ting gik nemmere, mens andre ting var sværere – vi skulle have hundene ud af gængse metoder.

at ændre træningsformen

De ting, vi nåede at træne, var lidt lineføring og fri ved fod, udlagt apport, feltsøg, vandapport og så ro på post.

Det sidste sammen med vandapporten er noget, en toller har svært ved. At skulle sidde stille, når en apport var smidt i vandet eller var lagt ud i terrænet, det er efter tollerens opfattelse spild af tid, apporterne skal bare hentes hjem, og det kan ikke gå for stærkt.

Al træningen mandede ud i, at Carina efter et par måneder fandt ud af, at på den sidste træningsdag, hvor hun var disponibel, hvilket var den 26. juli, skulle deltagerne i træningen op til en test. Carina planlagde testen, fandt arealer, hvor vi kunne afvikle testen, hyrede en dommer og hjælpere, og så skulle vi alle sammen komme til Østvendssyssel, nærmere betegnet området omkring Asaa.

6 tollere og 2 "krøller" dukkede op på en herlig sommeraften og meldte klar til testen. Carina kunne så meddele, at vores dommer ikke dukkede op, da han var fanget på motorvejen af et færdselsuheld, der gjorde, at han ikke kunne nå frem til tiden. Kim Lybech, som skulle have været dommer, var heldigvis ikke selv impliceret i færdselsuheldet.

Efter testen af de 8 hunde, hvilket tog 3 timer, kunne vi sætte os på gårdspladsen på den gård, hvis arealer vi havde fået lov at benytte, og nyde kaffen og Marianne Kolinds lækre tærter, der stadig var lune, og få snakket både testen og også træningen igennem.

Der var stor ros til Carina, der med tålmodighed – hun har sikkert rystet på hovedet en gang imellem over os og vore reaktioner – førte os igennem træningsforløbet. Carina besidder den evne, at kunne skælde ud og så få os til at opfatte tingene som ros. Men Carina, vi har alle været glade for træningen, og vi føler alle, at både hunde og hundeførere har flyttet os hen over sommeren, og du har givet os nogle redskaber at arbejde med.

Kan en kreds have succes med at lave ingenting?

Tekst og foto: Anna-Mette Farcinsen, Kreds Sønderjylland

Dette indlæg har været undervejs i et stykke tid, da jeg på ingen måde ønsker, at det skal opfattes som et debatindlæg eller som kritik af andre kredse og deres medlemmer og aktiviteter, men alene mine tanker om at være tovholder for kreds Sønderjylland og dens aktiviteter.

Næsten hver gang jeg planlægger kalender og skal finde aktivitetsforslag til de kommende arrangementer i kreds Sønderjylland, tænker jeg: "Skal vi prøve at få gang i noget mere træning i dette halvår?" Og hver gang ender det med: "Njaj, vi kan også vente til en anden gang. Det går lige så godt."

Jeg har mange gange tænkt over, hvorfor det mon er sådan? Har vi nejhatten på i Sønderjylland i forhold til træning, eller hvad sker der for os?

Kreds Sønderjylland har været en aktiv kreds i cirka 12 år. De første år var der fokus på gåture og jagttræning. Allerede den gang var deltagerne meget spredt geografisk, og det kan gøre det svært at lave faste træningstilbud, men der var alligevel en pæn deltagerskare til arrangementerne.

Så kom der nogle år, hvor vi var en forholdsvis lille gruppe (cirka 5-8 personer), der aktivt deltog i arrangementerne, som efterhånden blev til flere gåture med socialt samvær, kaffe og masser af kage frem for træning.

Jeg har selv været aktiv i kredsen i alle årene, og tidligere var det "kun" hundeføreren, der deltog, men efterhånden er der flere mænd/koner og børn, der også kommer med.

I det hele taget er der de seneste to-tre år kommet rigtig mange nye til, så vi kan nu ofte mønstre omkring 20 deltagere, når vi mødes. Og vi har udvidet oplandet ret så kraftigt, hvis man kan sige det sådan. Det er ikke usædvanligt, at der er deltagere fra yderpunkterne i Syd- og Sønderjylland (Esbjerg, Fredericia/Kolding, Sønderborg og Tønder) til samme arrangement. Så kreds Sønderjylland er ikke længere en retvisende betegnelse, nu er det mere "korrekt" at tale om kreds Syd- og Sønderjylland.

Og så kan man spørge sig selv, hvordan vi kan have så stor succes med at "lave ingenting", når vi mødes?

Jeg tror, at det simple svar er, at det er et pusterum "bare" at skulle være sammen med en flok mennesker og hunde, hvor man i et par timer ikke er forpligtet til noget som helst ud over at være sammen uden nogen plan for noget, der skal nås – altså bortset fra kaffe og kage. Der er plads til alle - både dem, der deltager "altid" og dem, der kun har mulighed for at deltage en gang i mellem.

Og vi får en masse gode oplevelser sammen, fordi der er gået lidt sport i at finde nye steder til gåturene, så der er efterhånden mange skovområder i Syd- og Sønderjylland, der har haft besøg af en flok røde hunde og deres mennesker.

Jeg hæfter mig ved, at selvom det kun er meget få af os, der mødes mellem disse kredsture til træning i andre klubber/foreninger eller privat, og vi derfor ikke kender meget til hinandens liv uden for tollerarrangementerne, så er der altid god gang i snakken - både sjov og de kærlige drillerier og også dybere samtaler. Vi glædes med hinanden, når der kommer en ny lille hunde- eller menneskevalp til. Vi bekymrer os for hinanden, når mennesker eller hunde bliver syge, og vi sørger med hinanden, når nogen er nødt til at sige farvel til en god firbenet ven. Jeg tror, at det er det sammenhold og den atmosfære, der betyder noget for dem, der deltager i vores kredsarrangementer. Ellers gad man sikkert ikke køre omkring 100 kilometer for at gå en tur med hunden.

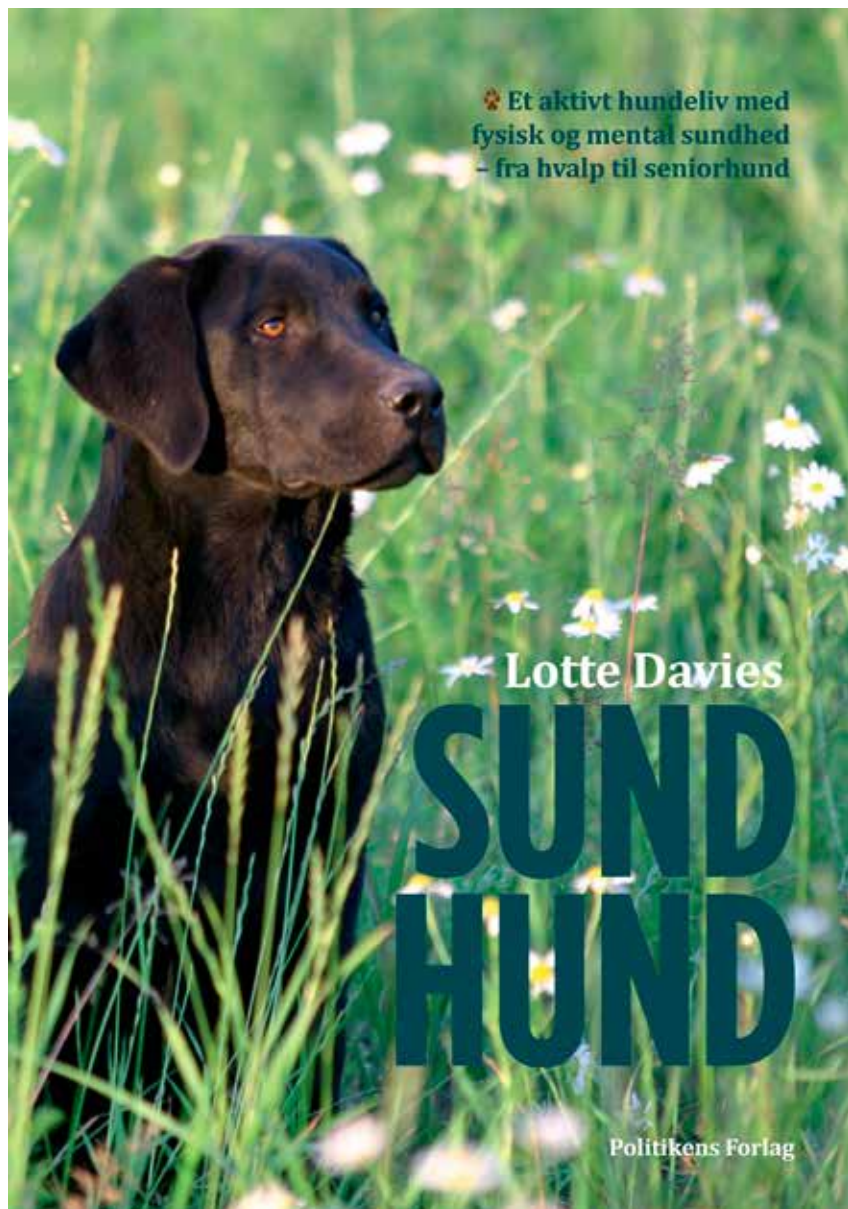
Jeg vil også slå fast, at kredsens tollere absolut ikke lider af træningsmangel. Det sker bare i andre klubber/foreninger. Vores store flok tæller hunde, der konkurrerer i DcH, vildtspor, udstillinger. Vi har sofahunde og så resten, der bliver holdt aktive og velstimulerede ved regelmæssig træning af enhver art, der bare ikke har konkurrencedeltagelse som mål.

Så alt i alt må jeg konkludere, at kreds (Syd- og) Sønderjylland indtil videre fortsætter med at mødes og "lave ingenting", for det er vi faktisk ret gode til. Du er altid velkommen til at tage med os på tur, hvis du vil finde ud af, om det passer.

Boganmeldelse

Læst og anmeldt af Ea Holmquist Jakobsen

Umiddelbart kunne man tro, at en ny bog på markedet, *Sund Hund*, kun handler om, hvordan man får en fysisk sund hund.

Men bogens forfatter, dyrlæge og adfærdseksperter Lotte Davies, breder indholdet langt mere ud, så bogen også beskriver mange andre emner end fysisk sundhed.

Bogen henvender sig først og fremmest til ejere af familiehunde. Den giver gode råd til, hvordan man kan forberede sig selv og sit hjem på den kommende hvalp, og de efterfølgende kapitler er en guldgrube af nyttige og relevante informationer om de mange ting, man skal være opmærksom på for at give sin hvalp et sundt og indholdsrigt liv helt op til og med senioralderen.

Bogen adskiller sig fra mange andre hundebøger ved, at den ikke kun beskriver enten sundhed eller adfærd/træning. Her får vi hele pakken i én og samme bog. Der er kapitler om, hvordan hunde kommunikerer, hvordan de lærer, og hvilke ting, man bør lære sin hvalp for at få en god dagligdag sammen med den - for eksempel socialisering, gå pænt i snor, renlighed, alene hjemme og andre nyttige ting.

Andre kapitler handler om fysisk sundhed, bl.a. korrekt fodring. Der er et kapitel om forebyggende sundhedspleje, herunder tænder, ører, pels og parasitter, og bogen indeholder dernæst et kapitel om den ældre hund. Som rosinen i pølseenden er der også en guide til førstehjælp, hvis uheldet er ude.

Bogen dækker dog ikke hele hundens træning ud over den basale hvalpetræning. I stedet anbefaler forfatteren, at man melder sig til et hvalpetræningshold. Hun kommer heller ikke specifikt ind på, hvordan man kan hjælpe sin hund af med mulige dårlige vaner, den allerede har udviklet. I stedet anbefaler hun, at man kontakter en adfærdsspecialist. Det er efter min opfattelse to fornuftige fravalg.

Jeg er imponeret over, at forfatteren kan få plads til så mange informationer på 224 sider. Bogen er så tæt pakket med informationer, at det er umuligt at læse den ud i én køre. Snarere vil man nok vælge at bruge den som et opslagsværk.

Jeg vurderer, at den er særdeles nyttig for førstegangs hundeejere, men også erfarne hundeejere, der ønsker at gå et spadestik dybere, kan formentlig finde nye og spændende informationer.

Det er tydeligt, at forfatteren har den faglige ballast i orden. Bogen udmærker sig ved en meget detaljeret gennemgang af de enkelte emner, og forfatteren formår at forklare lidt udviklede teorier som for eksempel klassisk og operant betingning på en let forståelig måde. Personligt synes jeg også, den minutiøse gennemgang af blandt andet vaccinationer samt afsnittet om førstehjælp er et stort plus i bogen. Men der er ikke en eneste side, jeg finder overflødig.

TollerTavlen

Sundhedsudvalget søger medlemmer

Det er længe siden, der har været et fungerende sundhedsudvalg i klubben, og det vil vi gerne rette op på.

Vi søger dig, som har interesse i sundhed og sygdom hos tollereren. Du behøver i udgangspunktet ikke at vide en masse om sygdomme og genetik, men skal være villig til at tilegne dig viden. Har du kendskab til avl/genetik/sygdom fra andre racer eller andre dyrearter - eller mennesker - vil det også kunne være en fordel.

Sundhedsudvalget er klubbens/bestyrelsens rådgiver inden for sundhed og sygdom, og udvalgets arbejde vil primært bestå i at skaffe viden og være med til at udbrede denne til gavn for sundheden i racen i Danmark.

Udvalget skal starte op fra bunden, og det er derfor vigtigt, at du er villig til at "give den en skalle", så udvalget kan komme ordentligt i gang..

Lige nu er Inger Mulbjerg bestyrelsens repræsentant og vil i samarbejde med bestyrelsen sammensætte udvalget blandt de, der har lyst til at deltage i arbejdet.

Interesseret? Så send en mail til
Inger Mulbjerg på inger@tollerklubben.dk

Kalender 2018

10.02

Udstilling Vogne

27.04

Jagtprøve Tollerdays

28.04

Sporprøve Tollerdays

29.04

Udstilling og Lp Tollerdays

26./27.04

Jagtprøve modsat dag af national udstilling i Århus

25./26.08

Dobbelt Jagtprøve Midtjylland

08.09

Sporprøve Frederikshåb

29./30.09

Jagtprøve dobbeltprøve,
alternativt 22/09 modsat udstilling i Ballerup

Oktober

Års - sponsorudstilling, dato følger

28.11

Juleudstilling

Juleudstilling

Den 28. november 2017

arrangerer klubben sin traditionelle Juleudstilling i Vemmelev Hallen.

Dommer er Gabri Orrú, Tyskland.

Tilmelding senest 22. oktober 2017 via Hundeweb

Klubbens udvalg

Bestyrelsen:

Formand: Kim Lybech
Næstformand: Inger Mulbjerg
Sekretær: Lars Møller
Kasserer: Johnny Selvig
Medlem: Marianne Kolind
Suppleanter:
Anette Hadenfeldt
Annette Schwartz Hansen
Bestyrelse@tollerklubben.dk

Jagtudvalget:

Formand: Hanne Sølvkjær
Sekretær: Lis Kudsk
Best. Rep.: Kim Lybech
Medlem: Christina Brandt
Ju@tollerklubben.dk

Udstillingsudvalget:

Formand: Lars Møller
Best. Rep.: Kim Lybech
Uu@tollerklubben.dk

Sundhedsudvalget:

Inger Mulbjerg
Sund@tollerklubben.dk

Sporudvalget:

Formand: Inger Mulbjerg
Best. Rep.: Annette Schwartz
Medlemmer:
Gea Bos, Lotte Torp og
Anna-mette Farcinsen
Spor@tollerklubben.dk

Hvalpeanviser:

Gea Bos
Hvalp@tollerklubben.dk

Omplacering og adfærd:

Kim Lybech
Kim@tollerklubben.dk

Tak for indlæg og billeder

Endnu en gang har rigtig mange medlemmer sendt spændende og interessante artikler og gode billeder til redaktionen.

Det er en stor fornøjelse, når så mange har lyst til at bidrage til vores fælles medlemsblad. Så vi siger mange tak :)

Hvis du har lyst til også at bidrage til et af de kommende numre, modtager vi altid gerne indlæg og/eller billeder på blad@tollerklubben.dk

Deadline til næste blad er 20. november 2017.

Venlige hilsener
Redaktøren

Annoncepriser

Priser for annoncer i Tollerbladet gældende fra 1. 1. 2017:

Priser angives for samlet betaling for annoncering i Tollerbladets årlige udgivelser. Betaling og annoncering i enkeltnumre af Tollerbladet er angivet i parentes.

Annoncer på Bagsiden

– kun helside: 8.000 kr. (2.500 kr.)

Annoncer på For- og Bagsidens indersider

– kun helsider: 5.000 kr. (1.500 kr.)

Øvrige annoncer inde i bladet:

Helsider: 3.000 kr. (1.000 kr.)

Halvsider: 1.500 kr. (ikke mulig)

Kvartsider: 750 kr. (ikke mulig)

Kære opdrættere

Husk at det er gratis at melde jeres hvalpekøbere ind i klubben.

Jeres hvalpekøbere modtager ved indmelding gavekort til udstilling og prøver.

De modtager ligeledes det seneste blad, samt de kommende blade resten af året.

Mvh Bestyrelsen.

Bestyrelsen

Formand

Kim Lybech
Spurvevej 13, Assens
9550 Mariager
2298 7270
kim@tollerklubben.dk

Næstformand

Inger Mulbjerg
Strandagervej 5
8500 Grenå
2360 3349
inger@tollerklubben.dk

Sekretær

Lars Møller
Fløjstrupvej 34
7100 Vejle
7567 4444 / 3035 3479
lars@tollerklubben.dk

Medlem

Marianne Kolind
Tyttebærvej 13
9560 Hadsund
2063 0829
marianne@tollerklubben.dk

Kasserer

Johnny Selvig
Hjortevænget 43
3450 Allerød
4030 4556
johnny@tollerklubben.dk

Klubbens Redaktører

Web-redaktør

Lars Møller
web@tollerklubben.dk

Tollerbladets redaktør

Ea Holmquist Jakobsen
blad@tollerklubben.dk

HENRIK WESSELAS

AMAGER · ØSTERBRO · KGS.LYNGBY · 44 44 99 99

KØBENHAVNS ERHVERVSCENTER

 3246 0201

VV@HENRIKWESSEL.DK

PEUGEOT